

Αυτοδιαχειριζόμενο εργοστάσιο TRADOC.

Η ελπίδα των εργατών

Η ιστορία του εργοστασίου

Η λειτουργία του εργοστασίου ξεκινά στα 1928.με ισπανικά κεφάλαια και λειτούργησε με συνεχή ανάπτυξη και αλλαγή παραγόμενων προϊόντων (ξεκίνησε με παραγωγή ελαστικών και αθλητικών υποδημάτων και το 1970 μετατράπηκε σε βιομηχανία παραγωγής ελαστικών αυτοκινήτων) Το 1998, μετά από 70 χρόνια λειτουργίας το εργοστάσιο αγοράσθηκε από τη γνωστή γερμανική πολυεθνική Continental, η οποία τον Δεκέμβριο του 2001 αποφάσισε να κλείσει το εργοστάσιο στο Μεξικό και να το μεταφέρει σε άλλη χώρα, όπου θα είχε μικρότερο εργατικό κόστος, αφήνοντας άνεργους τους 1164 εργάτες και εργάτριες.

Η αντίδραση του συνδικάτου ήταν άμεση. Στις 22 Ιανουαρίου 2002 αρχίζουν μια ηρωϊκή απεργία, που διαρκεί περισσότερο από τρία χρόνια, μέχρι τις 18 Φεβρουαρίου 2005, με σύνθημα "Resistir un día más que Continental" (Αντιστεκόμαστε μια ημέρα περισσότερο από όσο αντέχει η Continental) Πρώτη ενέργεια που έκαναν ήταν να κλείσουν και να περιφρουρούν όλες τις εισόδους του εργοστασίου, ώστε να μη μπορεί η Continental να πάρει τα μηχανήματα.

Όπως ήταν φυσικό άρχισε η πολυεθνική επιχείρηση να διασπάσει και να σταματήσει τον αγώνα των εργατών χρησιμοποιώντας όλα τα διαθέσιμα μέσα, αφενός προσφέροντας μεγάλα χρηματικά ποσά και άλλες παροχές σε ορισμένους εργάτες και τις οικογένειές τους και αφετέρου απαιτώντας από την κυβέρνηση να επιβάλλει το άνοιγμα του εργοστασίου με κρατική καταστολή: αστυνομικές δυνάμεις, δικαστήρια, τοπικές κυβερνητικές και δημοτικές αρχές για τρία χρόνια είχαν τεθεί στην υπηρεσία της πολυεθνικής.

Οι εργάτες ακολούθησαν το δικό τους αγωνιστικό δρόμο. Κάλεσαν σε αλληλεγγύη άλλα συνδικάτα, κινηματικές οργανώσεις, ανοιχτές συνελεύσεις και πολλές άλλες συλλογικότητες. Οργάνωσαν κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις, επιστημονικές ημερίδες τόσο στη Γουαδαλαχάρα, όσο και στην πρωτεύουσα του Μεξικού και έδωσαν συνεντεύξεις ή συμμετείχαν σε εκπομπές σε μέσα ενημέρωσης που ήταν φιλικά προσκείμενα στον αγώνα τους. Παράλληλα διεθνοποίησαν τον αγώνα τους βρίσκοντας αλληλέγγυα συνδικάτα και μέσα ενημέρωσης, τόσο στη Γερμανία, που ήταν η έδρα της Continental όσο και στις ΗΠΑ που είχε περιφερειακά γραφεία.

Τελικά μετά από σκληρό αγώνα 3 ετών και 26 ημερών, στις 18 Φεβρουαρίου 2005 ανακοινώνεται επίσημα στους εργαζόμενους ότι μπορούν οι ίδιοι να λειτουργήσουν το εργοστάσιο με τη μορφή κοοπερατίβας που είχαν συστήσει στις 5 Δεκεμβρίου 2004. Στις 25 Φεβρουαρίου του 2005 σε μια δημόσια πανηγυρική εκδήλωση οι εργάτες ανοίγουν το εργοστάσιο το οποίο αρχίζει να λειτουργεί και πάλι με αλλαγμένη βέβαια ονομασία. Η νέα ονομασία του έχει διαμορφωθεί κατά βάση από το νέο δημοκρατικό τρόπο λειτουργίας του. Το εργοστάσιο πλέον ονομάζεται TRADOC (Trabajadores Democráticos de Occidente- Δημοκρατικοί Εργάτες της Δύσης) Η λέξη Δύσης χρησιμοποιείται, γιατί η Γουαδαλαχάρα, όπου βρίσκεται το εργοστάσιο είναι στη δυτική πλευρά του Μεξικού, προς τον Ειρηνικό Ωκεανό

Το εργοστάσιο στα χέρια των εργατών

Σήμερα η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική. Το εργοστάσιο με 1200 εργαζόμενους/ες λειτουργεί χωρίς αφεντικά. Το αφεντικό πλέον είναι η συνέλευση των εργατών και εργατριών. (Στην εκδήλωση που θα οργανώσουμε θα μιλήσουμε πιο αναλυτικά για τη σημερινή αμεσοδημοκρατική λειτουργία του εργοστασίου).

Το TRADOC, έχει τις εγκαταστάσεις του στη βιομηχανική περιοχή Salto, σε απόσταση 15 χιλιομέτρων από την πόλη της Γουαδαλαχάρα, σε μια έκταση 700 στρεμμάτων Τα μηχανήματα είναι τελευταίας τεχνολογίας και συνεχώς εκσυγχρονίζονται. Λειτουργεί σε τρεις οκτάωρες βάρδιες 6 ημέρες την εβδομάδα(δε λειτουργεί τις Κυριακές) και παράγει περίπου 1.200.000 ελαστικά το χρόνο Οι εργαζόμενοι/ες είναι από τους καλλίτερα αμοιβόμενους στο Μεξικό, αφού ο μέσος μισθός είναι περίπου 220 δολάρια την εβδομάδα, ενώ στα υπόλοιπα εργοστάσια είναι περίπου 160 δολάρια την εβδομάδα.

Πού καλές είναι επίσης και οι συνθήκες δουλειά, τόσο μέσα στο εργοστάσιο όσο και στον εξωτερικό χώρο. Μέσα στο εργοστάσιο καθώς συζητούσαμε με τους εργάτες και τις εργάτριες, επισημάναμε καταρχήν την ηρεμία, τη σιγουριά και την ασφάλεια που έδειχνε και η ψυχολογία τους και ο τόνος της φωνής τους, Επίσης επισημάναμε την τάξη, την οργάνωση και τη καθαριότητα που επικρατούσε σε όλα τα τμήματα του εργοστασίου, στα 15000 τετραγωνικά των εγκαταστάσεων. Εκτός από τις εγκαταστάσεις που γίνεται η παραγωγή, υπάρχουν επίσης οι εγκαταστάσεις των γραφείων που εργάζονται περίπου 50 εργαζόμενοι/ες μαζί με το προσωπικό της ασφάλειας, υπάρχει μεγάλο εστιατόριο και καφετέρια για το φαγητό ή για καφέ στα διαλείμματα, όπως και σύγχρονο ιατρείο με δύο γιατρούς σε κάθε βάρδια.

Πολύ καλή εικόνα παρουσιάζει επίσης και ο εξωτερικός χώρος, που όπως προαναφέρθηκε είναι περίπου 700 στρέμματα και έχει πολύ

πράσινο, γκαζόν ποικιλία από δένδρα ή θάμνους, όπως και οπωροφόρα δένδρα. Και το πιο ενδιαφέρον είναι ότι αυτό το πράσινο περιβάλλον το δημιούργησαν με την οικολογική διαχείριση των χημικών υγρών αποβλήτων του εργοστασίου. Τη στιγμή δηλαδή που τα υπόλοιπα εργοστάσια της βιομηχανικής περιοχής του Salto, πετούν τα υγρά απόβλητα τους στον ποταμό Rio Grande de Santiago, που περνά από την περιοχή, οι εργαζόμενοι στο TRADOC, έχουν εγκαταστήσει δεξαμενές και ειδικά μηχανήματα, που συγκεντρώνονται τα υγρά απόβλητα, και μετά από ειδική επεξεργασία, βγαίνει πολύ καθαρό νερό με το οποίο ποτίζονται το γκαζόν τα δένδρα και το υπόλοιπο πράσινο της έκτασης

Τέλος αξίζει να αναφέρουμε ότι οι εργαζόμενοι στέκονται αλληλέγγυοι σε κάθε κίνημα με αντικαπιταλιστική δράση όχι μόνο με την υποστήριξη που προσφέρουν αλλά και με το κύρος και την εμπέλεια που έχει το TRADOC, τόσο στο Μεξικό, όσο και διεθνώς

Περισσότερες πληροφορίες για το TRADOC υπάρχουν στην ιστοσελίδα

<http://www.lacoperacha.org.mx/tradoc-cooperativa.php>

Μάκης Σταύρου